

ARBEIDERSRECHTEN IN OPAWU:

ZWARE TIJDEN VOOR ARBEIDERS IN DE FILIPPIJNSE COMPUTERINDUSTRIE

Dit is een samenvatting van het rapport "Configuring Labour Rights: Labour conditions in the Production of Computer Parts in the Philippines", SOMO, juli 2009.

HET ONDERZOEK

makeITfair interviewde arbeiders en managers van zes leveranciers van grote computermerken in de Filippijnen; eenmaal in 2006 en opnieuw in 2008. Verontrust door de schendingen van internationale arbeidsrichtlijnen die makeITfair ontdekte in 2006, besloten sommige computermerken om de arbeidsomstandigheden bij hun leveranciers zelf te controleren. De leveranciers hebben vervolgens acties ondernomen om te voldoen aan de gedragscodes. Het makeITfair onderzoek van 2008 toont echter aan dat arbeiders nog geen echte verbeteringen op de werkvloer hebben gezien.

DE VOORNAAMSTE PROBLEMEN

Ondanks dat de elektronica sector het paradepaardje van de Filippijnen is ondervinden de elektronica arbeiders hier geen voordeel van:

- >> **Lage lonen** Arbeiders kunnen niet in hun levensonderhoud voorzien met het loon dat zij verdienen voor een normale werkdag. Minimumlonen zijn zo laag (3 tot 6 Euro per dag) dat arbeiders maar een derde verdienen van hetgeen hun familie nodig heeft om van te leven.
- >> **Teveel overwerk** Arbeiders zijn gedwongen om extreem veel uren te werken om de eindjes aan elkaar te kunnen knopen. Ze werken meestal 12 uur per dag, soms 7 dagen per week.
- >> **Geen eerbiediging van vakbondsrechten** Vakbonden worden in de meeste elektronica-bedrijven in de Filippijnen niet toegelaten. Vakbondswerk is gevaarlijk, dit maakt het de arbeiders onmogelijk om hun situatie te verbeteren.
- >> **Contractarbeid** In de elektronica-industrie worden steeds meer arbeiders via arbeidsbureaus ingehuurd. Deze arbeiders hebben minder rechten (geen betaald ziekteverlof, geen vakantiedagen, geen baan zekerheid) en verdienen minder dan vaste werknemers.

WAAROM LOSSEN GEDRAGSCODES EN CONTROLES DE PROBLEMEN NIET OP?

makeITfair concludeert dat de gedragscodes tot nu toe hebben gefaald om de arbeidsomstandigheden in de toeleveringsketen te verbeteren omdat:

- >> computermerken de grondoorzaken – zoals lage lonen en het ontbreken van vakbondsvrijheid – van arbeidsrechtenschendingen bij hun leveranciers niet aanpakken,
- >> computermerken lokale NGO's of vakbonden niet betrekken bij de controles van hun leveranciers; ook zijn zij niet transparant wat betreft de uitkomsten,
- >> computermerken in onderhandelingen met hun leveranciers voortdurend de prijzen drukken, en tegelijkertijd om invoering van de gedragscode vragen. Leveranciers die arbeidsomstandigheden verbeteren worden hier niet voor beloond,
- >> arbeiders hun rechten niet kennen en niet op de hoogte zijn van de gedragscodes van de computerbedrijven.

MAKE IT FAIR!

De grote elektronica-bedrijven moeten hun verantwoordelijkheid nemen voor de arbeidsrechtenschendingen in hun toeleveringsketen. makeITfair roept computerbedrijven op om hun gedragscodes aan te passen, hun leveranciers te trainen in het implementeren van deze codes, en hun controle systemen te verbeteren. Zij moeten hun leveranciers in staat stellen de arbeidsomstandigheden te verbeteren door eerlijke prijzen af te spreken, en zij moeten samenwerken met lokale NGO's en vakbonden. Ook moeten de bedrijven – en hun leveranciers – het recht op organisatie erkennen.

WIL JE HET MAKEITFAIR RAPPORT OVER ARBEIDSSOMSTANDIGHEDEN IN DE FILIPPIJNEN LEZEN? GA DAN NAAR

www.makeITfair.org

